

V zadevi Meglič proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) na seji senata v sestavi:

Mark Villiger, *predsednik*,

Angelika Nußberger,

Boštjan M. Zupančič,

Ganna Yudkivska,

André Potocki,

Paul Lemmens,

Aleš Pejchal, *sodniki*,

in Claudia Westerdiek, *sodna tajnica oddelka*,

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 19. marca 2013,

izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 29119/06) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 4. julija 2006 vložil slovenski državljani Stanko Meglič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal B. Verstovšek, odvetnik iz Celja. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopal njen zastopnik.

3. Pritožnik je na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije trdil, da je postopek pred domačimi sodišči, v katerem je bil stranka v postopku, trajal predolgo. Pritožnik se je na podlagi 13. člena konvencije pritožil, da ni bilo učinkovitega notranjopravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopka.

4. Vlada je bila o pritožbi obveščena 30. marca 2009.

DEJSTVA

I. OKOLIŠČINE ZADEVE

5. Pritožnik je bil rojen leta 1949 in živi na Mirni.

6. Pritožnik je 3. januarja 2001 pred Okrožnim sodiščem v Novem mestu začel pravdni postopek zoper svojega delodajalca, v katerem je zahteval odškodnino za škodo, ki jo je utrpel na delovnem mestu.

7. Sodišče prve stopnje je 6. februarja 2002 opravilo prvo obravnavo. Sodišče je imenovalo dva izvedenca. Izvedenca sta svoji mnenji predložila 16. aprila 2002 in 17. januarja 2003.

8. Sodišče je 10. marca 2003 opravilo drugo obravnavo in izdalo sodbo, s katero je delno ugodilo pritožnikovemu zahtevku. Stranki sta se pritožili.

9. Višje sodišče v Ljubljani je 18. januarja 2004 zadevo v delu, ki se nanaša na višino odškodnine, vrnilo v ponovno odločanje.

10. Sodišče prve stopnje je med 19. aprilom 2004 in 26. novembrom 2004 opravilo tri obravnave.

11. Sodišče je 21. januarja 2005 izdalo sodbo, s katero je delno ugodilo pritožnikovemu zahtevku. Pritožnik se je pritožil.

12. Pritožbeno sodišče je 22. februarja 2006 izdalo sodbo, s katero je spremenilo sodbo sodišča prve stopnje. Pritožnik je vložil revizijo.

13. Pritožnik je 26. februarja 2007 pred sodiščem prve stopnje vložil nadzorstveno pritožbo v skladu z Zakonom o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (zakon iz leta 2006).

14. Predsednik Vrhovnega sodišča je 13. aprila 2008 nadzorstveno pritožbo iz procesnih razlogov zavrnil.

15. Vrhovno sodišče je 17. decembra 2008 revizijo zavrnilo. Sklep je bil pritožniku vročen 16. januarja 2009.

II. UPOŠTEVANA DOMAČA ZAKONODAJA

16. Za upoštevano domačo zakonodajo glej sodbo *Tomažič proti Sloveniji* (št. 38350/02, 13. december 2007).

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

17. Pritožnik je zatrjeval, da je postopek, v katerem je bil stranka, trajal predolgo. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče."

18. Pritožnik se je tudi trdil, da so bila razpoložljiva pravna sredstva pri izjemno dolгих postopkih v Sloveniji neučinkovita.

13. člen konvencije se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

19. Vlada je trdila, da postopek pred 1. januarjem 2007, ko je bila uveljavljena nova zakonodaja, ni trajal predolgo in da v delu postopka, ki je potekal pred Vrhovnim sodiščem po 1. januarju 2007, notranjepravna sredstva niso bila izčrpana.

20. Pritožnik je te trditve izpodbijal.

21. Sodišče ugotavlja, da prehodna določba zakona iz leta 2006, tj. 25. člen, določa postopek, ki ga je treba upoštevati v zvezi s pritožbami, pri katerih je kršitev zahteve po "razumnem roku" že prenehala in ki so bile pri Sodišču vložene pred 1. januarjem 2007. Ker se je postopek, v katerem je bil pritožnik stranka, nadaljeval pred Vrhovnim sodiščem po tem, ko je bila uveljavljena nova zakonodaja, ta določba ne velja za pritožnikovo zadevo.

22. Glede uporabe drugih določb zakona iz leta 2006, predvsem 19. člena, pa Sodišče ugotavlja, da je bil postopek v tej zadevi pravnomočno končan pred uveljavitvijo zakona iz leta 2006 in se je nato nadaljeval pred Vrhovnim sodiščem. Glede na to, da je takrat veljal zakon iz leta 2006 (glej, nasprotno, *Žurej proti Sloveniji*, (sklep), št. 10386/03, 17. odstavek, 16. marec 2010), pritožnik ni imel možnosti zahtevati odškodnine za zamude, ki so nastale v postopku (glej smiselno *Tomažič proti Sloveniji*, št. 38350/02, 41.–45. odstavek, 13. december 2007, in *Lesjak proti Sloveniji* (št. 33946/03, 54.–55. odstavek, 21. julij 2009).

23. Ugovor vlade o neizčrpanju notranjepravnih sredstev je torej treba zavrniti.

24. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu točke a tretjega odstavka 35. člena konvencije. Prav tako ni nesprejemljiva iz katerih koli drugih razlogov. Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

25. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 3. januarja 2001, na dan, ko je pritožnik začel postopek pred Okrožnim sodiščem v Novem mestu, in končalo 16. januarja 2009, na dan, ko je bila pritožniku vročena sodba Vrhovnega sodišča. Torej je na treh sodnih stopnjah trajalo osem let.

26. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na naslednja merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in ustreznih organov ter pomen zadeve za pritožnika v sporu (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

27. Sodišče po pregledu vsega gradiva, ki mu je bilo predloženo, in ob upoštevanju svoje sodne prakse (glej, na primer, *Šramel proti Sloveniji*, št. 39154/02, 21.–23. odstavek, 13. december 2007; *Lakota proti Sloveniji*, št. 33488/02, 26.–29. odstavek, 7. december 2006; in *Marič proti Sloveniji*, št. 35489/02, 21.–23. odstavek, 21. december 2006) meni, da so postopki v obravnavani zadevi trajali predolgo in zahteva za "razumni rok" ni bila izpolnjena.

28. Torej je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

2. 13. člen

29. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za domnevno kršitev zahteve iz prvega odstavka 6. člena, da mora biti zadeva obravnavana v razumnem roku (glej *Kudla proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000–XI).

30. V tej zadevi Sodišča ni prepričalo, da bi pritožnik lahko imel dostop do odškodninskega zahtevka, in Sodišče ugotavlja, da so pravna sredstva zakona iz leta 2006 neučinkovita (glej 21.–22. odstavek zgoraj). Sodišče ne vidi razloga, da bi glede pravnih sredstev, ki so bila na voljo pred izvajanjem zakona iz leta 2006, odločilo drugače kakor v prejšnjih zadevah, v katerih je ta pravna sredstva spoznalo za neučinkovita (glej *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005).

31. Sodišče torej meni, da je bil pri obravnavani zadevi kršen 13. člen, saj v domači zakonodaji ni bilo pravnega sredstva, s katerim bi lahko pritožnik dosegel odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave zadeve v razumnem roku, kakor je določeno v prvem odstavku 6. člena.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

32. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

A. Škoda

33. Pritožnik je zahteval 5.000 EUR za nepremoženjsko škodo.

34. Vlada je zahtevek izpodbijala.

35. Sodišče meni, da je pritožnik utrpel nepremoženjsko škodo. Po načelu pravičnosti mu na tej podlagi prisojia 3.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

36. Pritožnik je zahteval tudi 2.832 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali v postopku pred Sodiščem.

37. V skladu s sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če izkaže, da so dejansko nastali in bili neizogibni ter da je njihov znesek razumen. V obravnavani zadevi Sodišče ugotavlja, da je pritožnikov pooblaščenec zaračunal 2.380 EUR za sestavo pritožbe, predložene Sodišču. Sodišče ugotavlja, da je pritožnikov pooblaščenec podvojil višino svojih stroškov zaradi zastopanja pred mednarodnim sodiščem, kar se Sodišču zdi precej nerazumno, saj je pri nastopanju pred Sodiščem lahko uporabljal slovenski jezik. Sodišče meni, da je upravičeno pritožniku na tej podlagi priznati 1.000 EUR, skupaj z morebitnim davkom, ki se lahko zaračuna pritožniku.

C. Zamudne obresti

38. Po mnenju Sodišča je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. z večino glasov *razglaša*, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu, da sta bila kršena prvi odstavek 6. člena in 13. člen konvencije;
3. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu,
  - (a) da mora tožena država v treh mesecih od dneva, ko sodba postane dokončna v skladu z drugim odstavkom 44. člena konvencije S popravkom z dne 5. julija 2013 je bilo dodano besedilo: »od dneva, ko sodba postane dokončna v skladu z drugim odstavkom 44. člena konvencije«, pritožniku plačati zneska:
    - (i) 3.200 EUR (tri tisoč dvesto evrov), in morebitni davek, za nepremoženjsko škodo;
    - (iii) 1.000 EUR (tisoč evrov) za stroške in izdatke ter morebitni davek, ki se lahko obračuna pritožniku;
  - (b) da se za navedena zneska od dneva poteka treh mesecev do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji mejne posojilne obrestne mere Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
4. soglasno *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 18. aprila 2013 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Claudia Westerdiek
sodna tajnica

Mark Villiger
predsednik

V skladu z drugim odstavkom 45. člena konvencije in drugim odstavkom 74. člena Poslovnika Sodišča je k tej sodbi priloženo ločeno mnenje sodnika Pejchala.

M.V.
C.W.

LOČENO ODKLONILNO MNENJE SODNIKA PEJCHALA

Ne strinjam se z večinsko ugotovitvijo kršitve pritožnikove pravice do poštenega sojenja v "razumnem roku" iz razlogov, ki sem jih navedel že v svojem ločenem mnenju v zadevi *Podbelšek Bračič proti Sloveniji*, št. 42224/04.